Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen)

den 7 oktober 2015*

”Gemenskapsvarumärke — Ansökningar om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärkena ΧΑΛΛΟΥΜΙ och HALLOUMI — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009”

I de förenade målen T-292/14 och T-293/14,

Republiken Cypern, företrädd av S. Malynicz, barrister, och V. Marsland, solicitor,

klagande,

mot

Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller) (harmoniseringskontoret), företrätt av P. Geroulakos, i egenskap av ombud,

motpart,

angående överklagande av de två beslut som meddelades av harmoniseringskontorets fjärde överklagandenämnd den 19 februari 2014 (ärende R 1849/2013-4 och ärende R 1503/2013-4) om ansökningar om registrering av ordkännetecknet ΧΑΛΛΟΥΜΙ respektive ordkännetecknet HALLOUMI som gemenskapsvarumärken,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Prek (referent) samt domarna I. Labucka och V. Kreuschitz,

justitiesekreterare: handläggaren I. Dragan,

med beaktande av ansökningarna som inkom till tribunalens kansli den 28 april 2014,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 16 september 2014,

med beaktande av beslutet av den 28 augusti 2014 att förena målen T-292/14 och T-293/14 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen,

efter förhandlingen den 20 maj 2015,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Klaganden, Republiken Cypern, ingav den 13 och den 15 februari 2013 två ansökningar om registrering av gemenskapsvarumärke till Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringskontoret) i enlighet med rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

2 De sökta varumärkena utgörs av ordkännetecknen HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

3 De varor som registreringsansökningarna avsåg omfattas av klass 29 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ”Ost; mjölk och mjölkprodukter”.

4 Den 1 och den 14 mars 2013 informerade granskaren vid harmoniseringskontoret klaganden om att granskaren bedömde att de berörda kännetecknen inte kunde registreras med anledning av att det förelåg absoluta registreringshinder enligt artikel 7.1 b och c och artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

5 Klaganden framförde sina argument mot granskarens ställningstagande i skrivelser av den 26 april och den 14 maj 2013.

6 Genom beslut av den 21 juni och den 24 juli 2013 avslog granskaren registreringsansökningarna med stöd av artikel 7.1 b och c och artikel 7.2 i förordning nr 207/2009.

7 Den 2 augusti och den 20 september 2013 överklagade klaganden granskarens beslut till harmoniseringskontoret med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009.

8 Genom två beslut av den 19 februari 2014 (nedan kallade de överklagade besluten) avslog harmoniseringskontorets fjärde överklagandenämnd överklagandena. Överklagandenämnden ansåg dels att de sökta varumärkena beskrev de berörda varorna, i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, dels att de saknade särskiljningsförmåga, i den mening som avses i artikel 7.1 b i samma förordning.

9 Överklagandenämnden anförde för det första att uttrycken HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivna med versaler, betecknar en speciell cypriotisk ost och således direkt beskriver, åtminstone i den cypriotiska allmänhetens ögon, den slags ost, mjölk och mjölkprodukter som ansökningarna avser och varornas geografiska ursprung. Överklagandenämnden bedömde sålunda att den engelskspråkiga allmänhetens uppfattning (*Oxford English Dictionary* online definierar uttrycket halloumi (skrivet med latinska bokstäver) som ett registrerat varumärke (ett registrerat namn)) saknade betydelse. Vad avser uttrycket ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivet med versaler, bedömde överklagandenämnden att den engelska genomsnittskonsumenten inte är kapabel att läsa det grekiska alfabetet. För det andra erinrade överklagandenämnden om att då registrering av kontrollmärken inte regleras i förordning nr 207/2009 ska dessa varumärken registreras som individuella varumärken och kan endast registreras under förutsättning att inget av de absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 är för handen. Överklagandenämnden betonade att granskaren hade grundat avslaget på registreringsansökningarna på att uttrycken HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivna med versaler, är beskrivande och inte på den omständigheten att klaganden genom dessa ord satte certifieringsmekanismer i verket. För det tredje ansåg överklagandenämnden att den omständigheten att kännetecknen INTEL INSIDE och FAIRTRADE hade registrerats som individuella gemenskapsvarumärken och sedan dess har licensierats för att förmedla varors och tjänsters egenskaper inte kunde tillmätas någon betydelse i förevarande fall. För det fjärde bedömde

överklagandenämnden att de sökta varumärkena, med beaktande av att de beskrev egenskaper hos de varor som avsågs med registreringsansökningarna, med nödvändighet saknade särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Parternas yrkanden

10 Klaganden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara de överklagade besluten, och

— förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

11 Harmoniseringskontoret har yrkat att tribunalen ska

— ogilla överklagandet, och

— förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

12 Till stöd för överklagandena har klaganden anfört en enda grund, nämligen att artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009 har åsidosatts. Tribunalen ska således först pröva denna enda grund i den del den avser ett åsidosättande av artikel 7.1 c i nämnda förordning.

13 Enligt artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 får varumärken som endast består av tecken eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna inte registreras. I artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 anges dessutom att punkt 1 ska tillämpas även om registreringshindren endast finns i en del av Europeiska unionen.

14 De kännetecken och upplysningar som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 är således de som, vid ett normalt användande från konsumentens synpunkt, antingen direkt eller genom att nämna en av dess väsentliga egenskaper, kan användas för att beteckna den vara eller tjänst för vilken registreringsansökan har gjorts (dom av den 20 september 2001, Procter & Gamble/harmoniseringskontoret, C-383/99 P, REG, EU:C:2001:461, punkt 39, och dom av den 22 juni 2005, Metso Paper Automation/harmoniseringskontoret (PAPERLAB), T-19/04, REG, EU:T:2005:247, punkt 24).

15 Härav följer att ett kännetecken omfattas av förbudet i denna bestämmelse bara om det har ett tillräckligt direkt och konkret samband med de ifrågavarande varorna eller tjänsterna, så att omsättningskretsen omedelbart och utan vidare eftertanke kan uppfatta en beskrivning av de ifrågavarande varorna och tjänsterna eller en av deras egenskaper (domen PAPERLAB, punkt 14 ovan, EU:T:2005:247, punkt 25, och dom av den 30 november 2011, Hartmann/harmoniseringskontoret (Complete), T-123/10, EU:T:2011:706, punkt 21).

16 Bedömningen av huruvida ett kännetecken är beskrivande kan således endast göras med utgångspunkt i de aktuella varorna eller tjänsterna och hur omsättningskretsen uppfattar kännetecknet (dom av den 16 mars 2006, Telefon & Buch/harmoniseringskontoret – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, REG, EU:T:2006:87, punkt 90, och dom av den 15 januari 2015, MEM/harmoniseringskontoret (MONACO), T-197/13, REU, EU:T:2015:16, punkt 50).

17 Det är mot bakgrund av dessa principer som parternas argument avseende överklagandenämndens bedömning i de överklagade besluten ska prövas.

18 För det första är de berörda varorna, såsom anges i punkt 13 i de överklagade besluten, avsedda för den breda allmänheten, vilket klaganden för övrigt inte har bestritt. Överklagandenämndens beslut att referera till den cypriotiska allmänheten när den undersökte huruvida de sökta varumärkena var beskrivande kan inte heller kritiseras, vilket klaganden inte heller har gjort.

19 Överklagandenämnden gjorde nämligen en riktig bedömning när den, med tillämpning av artikel 7.2 i förordning nr 207/2009, bedömde det absoluta registreringshindret med beaktande av enbart den cypriotiska allmänheten. Såsom överklagandenämnden betonade i punkt 11 i det överklagade beslutet i mål T-292/14 skrivs ordet ΧΑΛΛΟΥΜΙ, i versaler, med grekiska bokstäver och bedömningen av om det kan registreras kan göras med beaktande av den cypriotiska allmänheten, som har det grekiska alfabetet som standardalfabet. På samma sätt har klaganden, vad avser uttrycken HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivna med versaler, medgett att dessa betecknar en speciell cypriotisk ost. Detta skäl räcker också för att motivera överklagandenämndens beslut att, i mål T-293/14, endast beakta den cypriotiska allmänheten vid bedömningen av det absoluta registreringshindret.

20 För det andra bedömde överklagandenämnden att uttrycken HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivna med versaler, betecknar en speciell cypriotisk ost och således, i den cypriotiska allmänhetens ögon, direkt beskriver den slags ost, mjölk och mjölkprodukter som ansökningarna avser och varornas geografiska ursprung (punkt 14 i de överklagade besluten).

21 Denna bedömning är korrekt. Klaganden har själv bekräftat den i sina inlagor. Klaganden har betonat att uttrycken HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, skrivna med versaler, betecknar en speciell ost som exporteras från Cypern. Nämnda ost tillverkas på ett visst sätt och har en viss smak och struktur samt särskilda kulinariska egenskaper.

22 I linje härmed ska det erinras om att tribunalen redan har fastställt att uttrycket HALLOUMI, skrivet med versaler, syftar på en sorts cypriotisk ost och att uttrycket beskriver nämnda vara (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juni 2012, Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias/harmoniseringskontoret – Garmo (HELLIM), T-534/10, REU, EU:T:2012:292, punkterna 41 och 55).

23 Klaganden har vid förhandlingen ifrågasatt denna tolkning av domen HELLIM, punkt 22 ovan (EU:T:2012:292), med hänvisning till att tribunalen, i punkt 41 i den sistnämnda domen, inte uttalade sig om det äldre varumärket HALLOUMIs särskiljningsförmåga, utan endast bedömde det grekiska ordet omvandlat till turkiska samt inskränkte sig till att konstatera att den turkiska översättningen av uttrycket ”halloumi” var ”hellim” och att konsumenterna visste att dessa båda ord avsåg samma vara. Klaganden har också gjort gällande att tribunalen, i punkt 52 i domen HELLIM, punkt 22 ovan (EU:T:2012:292), medgav att det äldre varumärket HALLOUMI hade särskiljningsförmåga.

24 Dessa argument saknar verkan och ska därför lämnas utan avseende. Tribunalen konstaterar nämligen att klaganden inte har ifrågasatt att uttrycket HALLOUMI, skrivet med versaler, beskriver den berörda varan, det vill säga att det är en speciell cypriotisk ost, vilket för övrigt fastställdes i punkt 55 i domen HELLIM, punkt 22 ovan (EU:T:2012:292).

25 Ett kännetecken som, med avseende på de varor eller tjänster som registreringsansökan avser, har en beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 saknar, om inte annat följer av artikel 7.3 i samma förordning, särskiljningsförmåga i förhållande till dessa varor eller tjänster (se dom av den 10 mars 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/harmoniseringskontoret, C-51/10 P, REU, EU:C:2011:139, punkt 33 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 maj 2005, Naipes Heraclio Fournier/harmoniseringskontoret – France Cartes (Svärd från en kortlek), T-160/02-T-162/02, REG, EU:T:2005:167, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

26 Klaganden har emellertid varken åberopat artikel 7.3 i förordning nr 207/2009, eller visat att dess kännetecken till följd av användning har förvärvat särskiljningsförmåga i fråga om de aktuella varorna, i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

27 Den omständigheten att tribunalen i domen HELLIM, punkt 22 ovan (EU:T:2012:292), till följd av ett klagomål avseende risken för förväxling mellan varumärkena HALLOUMI och HELLIM, fastställde att det som gemenskapsvarumärke registrerade äldre kollektivordmärket HALLOUMI hade låg särskiljningsförmåga – såsom den för övrigt var skyldig att göra enligt rättspraxis (se dom av den 24 maj 2012, Formula One Licensing/harmoniseringskontoret, C-196/11 P, REU, EU:C:2012:314, punkt 47) – påverkar inte bedömningen i föregående punkt. I nämnda dom tog tribunalen nämligen för det första upp att varumärket HALLOUMI inte har någon speciell särskiljningsförmåga och dess beskrivande karaktär (dom HELLIM, punkt 22 ovan, EU:T:2012:292, punkt 55). Konstaterandet att det som gemenskapsvarumärke registrerade kollektivordmärket HALLOUMI har låg särskiljningsförmåga räcker sålunda inte för att motverka nämnda varumärkes beskrivande karaktär. För det andra framgår det inte av domen i fråga att den låga särskiljningsförmågan hade förvärvats till följd av användning, såsom krävs i artikel 7.3 i förordning nr 207/2009.

28 Med beaktande av vad som anförts ovan konstaterar tribunalen att det är utrett att kännetecknet HALLOUMI har en beskrivande innebörd, såsom överklagandenämnden har konstaterat, i vart fall vad avser den cypriotiska allmänheten. Av exakt samma skäl kan samma slutsats dras med avseende på kännetecknet ΧΑΛΛΟΥΜΙ.

29 Av detta följer att överklagandenämnden inte gjorde en felaktig bedömning när den fastställde att de sökta varumärkena inte kunde registreras med anledning av att de, åtminstone i den cypriotiska allmänhetens ögon, beskrev de varor som ansökningarna avsåg.

30 Klaganden har anfört fem invändningar i syfte att ifrågasätta dessa överväganden.

Den första invändningen: Förordning nr 207/2009 undantar inte kontrollmärken

31 Klaganden har gjort gällande att förordning nr 207/2009 tillåter registrering av kontrollmärken som uppfyller kriterierna för gemenskapsvarumärken. Klaganden har kritiserat överklagandenämnden för att den inte nämnde att förordning nr 207/2009 inte förbjuder att nämnda kontrollmärken registreras såsom vanliga gemenskapsvarumärken, vilka är förenliga med de allmänna bestämmelserna i nämnda förordning.

32 Harmoniseringskontoret har anfört att kontrollmärken kan registreras som individuella gemenskapsvarumärken under förutsättning att de uppfyller villkoren i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009.

33 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Å ena sidan betonade överklagandenämnden i punkt 16 i de överklagade besluten att registrering av ett varumärke inte kunde nekas med anledning av att det användes som kontrollmärke. Överklagandenämnden preciserade likväl att eftersom förordning nr 207/2009 inte innehåller några bestämmelser om registrering av kontrollmärken, ska dessa varumärken registreras som individuella varumärken och de kan endast registreras under förutsättning att inget av de absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 i nämnda förordning kan åberopas.

34 Härigenom angav överklagandenämnden uttryckligen att kontrollmärken kunde registreras som gemenskapsvarumärken under förutsättning att inget av de absoluta registreringshinder som avses i artikel 7.1 i förordning nr 207/2009 förelåg. Klagandens argument att överklagandenämnden inte nämnde att förordning nr 207/2009 inte förbjuder registrering av kontrollmärken ska under alla omständigheter lämnas utan avseende.

35 Å andra sidan gjorde harmoniseringskontoret en riktig bedömning när kontoret betonade att förordning nr 207/2009 inte skyddar kontrollmärken. Nämnda förordning skyddar bara individuella och kollektiva gemenskapsvarumärken.

36 I föreliggande fall ansökte klaganden om registrering av två individuella varumärken och det var mot bakgrund av de kriterier som föreskrivs i förordning nr 207/2009, däribland kriterierna i artikel 7.1 i nämnda förordning, som harmoniseringskontoret prövade dessa ansökningar om registrering av individuella varumärken.

37 Överklagandena kan således inte vinna bifall såvitt avser den första invändningen.

Den andra invändningen: Felaktiga kriterier tillämpades vid bedömningen av om de sökta varumärkena hade beskrivande karaktär

38 Klaganden har gjort gällande att den sedan år 1992 innehar två nationella kontrollmärken, nämligen varumärkena HALLOUMI och ΧΑΛΛΟΥΜΙ, samt att de cypriotiska konsumenterna åtminstone sedan år 1992 uppfattar de berörda kännetecknen som kontrollmärken vilka garanterar att ett antal specifika regler i en produktspecifikation har iakttagits.

39 Harmoniseringskontoret har genmält att beslutet att inte registrera de sökta varumärkena grundade sig på de individuella varumärkenas beskrivande karaktär och inte på kriterierna för kontrollmärken. Enligt harmoniseringskontoret har klaganden själv medgett att de sökta varumärkena beskriver vilket slags varor det är fråga om och deras geografiska ursprung.

40 Tribunalen konstaterar till att börja med att klaganden medgett att cypriotiska konsumenter och konsumenter i hela unionen alltid har uppfattat att de sökta varumärkena betecknar en speciell ost som exporteras från Cypern, vilken tillverkas på ett visst sätt och har en viss smak och struktur samt särskilda kulinariska egenskaper.

41 Överklagandenämnden gjorde således inte någon felaktig bedömning när den i punkt 14 i de överklagade besluten betonade att kännetecknen direkt beskriver, åtminstone i den cypriotiska allmänhetens ögon, vilken ost som avses och dess geografiska ursprung.

42 Såsom harmoniseringskontoret betonat grundade sig avslagsbeslutet på de individuella varumärkenas beskrivande karaktär och inte på kriterierna för kontrollmärken.

43 Av detta följer att den omständigheten att klaganden sedan år 1992 innehar identiska kontrollmärken inte påverkar de berörda kännetecknens beskrivande karaktär.

44 I detta sammanhang ska tribunalen undersöka klagandens argument vilket i sak går ut på att förekomsten av kontrollmärken sedan år 1992 har påverkat hur cypriotiska konsumenter uppfattar de berörda kännetecknen på ett sätt som sträcker sig bortom en enkel beskrivning av de berörda varorna. Dessa konsumenter uppfattar, enligt klaganden, kännetecknen såsom en garanti för att ett antal specifika regler i en produktspecifikation har iakttagits.

45 Detta argument saknar verkan. De kriterier som klaganden har tagit upp, vilka är kopplade till varans geografiska ursprung, dess natur och dess egenskaper, är nämligen kriterier vilka är oskiljaktiga från kontrollmärken. De kan inte användas för att visa att den cypriotiska konsumenten inte uppfattar att de berörda kännetecknen – vilka avses med ansökningarna om registrering i egenskap av individuella varumärken – beskriver de berörda varorna.

46 Även om vissa cypriotiska konsumenter sedan flera år antas uppfatta de berörda kännetecknen som kontrollmärken vilka garanterar att ett antal specifika rättsliga krav har iakttagits, ändrar detta således varken den omständigheten att de berörda varumärkena, i de berörda konsumenternas ögon, är beskrivande i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 eller att de, i ännu högre grad, är beskrivande i övriga konsumenters ögon, då den sistnämnda gruppen inte gör någon koppling till kontrollmärket.

47 Klaganden har slutligen anfört att överklagandenämndens inställning innebär att samtliga kontrollmärken, till följd av sin natur, ska undantas. Enligt klaganden är det endast när varumärket bara utgör en enkel upplysning som direkt och uteslutande anger varornas eller tjänsternas egenskaper som varumärket inte kan registreras som gemenskapsvarumärke. Klaganden har som exempel nämnt uttrycket ”100 procent nötkött”.

48 Tribunalen delar harmoniseringskontorets bedömning att klagandens inställning inte kan godtas eftersom den innebär att begreppet beskrivande karaktär, i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, definieras restriktivt.

49 Tribunalen konstaterar att de kriterier som ligger till grund för klagandens uppfattning att de berörda kännetecknen, till skillnad från uttrycket ”100 procent nötkött”, utgör betydligt mer än en enkel upplysning som direkt och uteslutande anger varornas eller tjänsternas egenskaper, är kriterierna för kontrollmärket, vilka är just beskrivande då de är kopplade till varans geografiska ursprung, natur och egenskaper.

50 Överklagandena kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra invändningen.

Den tredje invändningen: Det finns inte något fribehållningsbehov beträffande de sökta varumärkena

51 Enligt klaganden föreligger inte något allmänintresse som motiverar att de sökta varumärkena lämnas tillgängliga för användning av andra näringsidkare. Klaganden har erinrat om att de olika registreringshinder som räknas upp i artikel 7.1 i direktiv 207/2009 ska tolkas mot bakgrund av det allmänintresse som ligger bakom vart och ett av dem. Klaganden har i detta avseende hänvisat till domen av den 4 maj 1999, Windsurfing Chiemsee (C-108/97 och C-109/97, REG, EU:C:1999:230, punkterna 29 och 30), i vilken det enligt klaganden klart fastställs att allmänintresset är själva grundvalen för artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009. Klaganden bedömer sålunda att överklagandenämnden borde ha ställt sig frågan huruvida det skäligen kan anses att andra näringsidkare kommer att vilja använda varumärket i framtiden. Klaganden har påpekat att det enda skälet för näringsidkare att vilja använda de sökta varumärkena utan att iaktta de regler som uppställs för kontrollmärken skulle vara att vilseleda allmänheten. Det föreligger således inget allmänintresse av att näringsidkare kan ge en felaktig beskrivning av sina varor. Det föreligger däremot ett stort allmänintresse av att skydda kontrollmärken. Klaganden har tillagt att registrering av kontrollmärken varken leder till missbruk eller underlättar registrering av beskrivande varumärken, då dessa varken har den ”stämpel” eller det renommé som kontrollmärken har.

52 Harmoniseringskontoret har bestritt dessa argument.

53 Tribunalen erinrar om att begreppet allmänintresse, som ligger bakom artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009, kräver att kännetecken eller upplysningar vilka i handeln visar egenskaper hos de varor eller tjänster för vilka registreringen söks fritt ska kunna användas av alla. Denna bestämmelse hindrar att kännetecken och upplysningar förbehålls ett enda företag genom att de registreras som varumärken (dom av den 23 oktober 2003, harmoniseringskontoret/Wrigley, C-191/01 P, REG, EU:C:2003:579, punkt 31, och dom av den 12 januari 2006, Deutsche SiSi-Werke/harmoniseringskontoret, C-173/04 P, REG, EU:C:2006:20, punkt 62) och att ett företag – till förfång för andra företag, inbegripet konkurrenter – monopoliserar ett beskrivande ord och därmed begränsar det ordförråd som dessa

andra företag har för att beskriva sina egna varor (dom av den 6 mars 2007, Golf USA/harmoniseringskontoret (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, punkt 32, och dom av den 30 april 2013, ABC-One/harmoniseringskontoret (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, punkt 18).

54 I detta sammanhang har klaganden gjort gällande att överklagandenämnden var skyldig att ställa sig frågan huruvida det förelåg ett allmänintresse av att de sökta varumärkena lämnades tillgängliga för användning av andra näringsidkare, vilket den inte gjorde. Klaganden har vidare gjort gällande att svaret på denna fråga i föreliggande fall är att det inte föreligger något allmänintresse av att de sökta varumärkena lämnas tillgängliga. Tribunalen kan inte godta dessa argument.

55 Det följer nämligen av rättspraxis (se punkt 53 ovan) att det är förbestämt och presumerat att det föreligger ett allmänt intresse eller att allmänheten har ett intresse av att beskrivande varumärken lämnas tillgängliga för användning av andra näringsidkare. Sådant intresse förmodas föreligga. Av detta följer att överklagandenämnden, när det sökta varumärket är beskrivande, bara behöver konstatera att det föreligger en sådan beskrivande karaktär utan att det är nödvändigt att undersöka huruvida det, oberoende av varumärkets beskrivande karaktär, faktiskt föreligger ett allmänintresse av att det sökta varumärket lämnas tillgängligt för användning av andra näringsidkare. Vid tillämpningen av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 ska det således bara, på grundval av en viss innebörd av ordkännetecknet i fråga, prövas huruvida det från omsättningskretsens synpunkt föreligger ett tillräckligt direkt och konkret samband mellan kännetecknet och egenskaperna hos de kategorier av varor eller tjänster som registreringsansökan avser (dom av den 3 december 2003, Audi/harmoniseringskontoret (TDI), T-16/02, REG, EU:T:2003:327, punkt 29, och dom av den 23 oktober 2007, BORCO-Marken-Import Matthiesen/harmoniseringskontoret (Caipi), T-405/04, EU:T:2007:315, punkt 44). I detta sammanhang ska det även erinras om att tillämpningen av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 inte beror på om det föreligger ett konkret, aktuellt och tungt vägande frihållningsbehov (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2002, Streamserve/harmoniseringskontoret (STREAMSERVE), T-106/00, REG, EU:T:2002:43, punkt 39, dom av den 9 februari 2010, PromoCell bioscience alive/harmoniseringskontoret (SupplementPack), T-113/09, EU:T:2010:34, punkt 27, och dom av den 8 juli 2010, Trautwein/harmoniseringskontoret (Återgivning av en häst), T-386/08, EU:T:2010:296, punkt 45).

56 I föreliggande fall visar de överklagade besluten med tillräcklig tydlighet, såsom noteras i punkterna 18–29 ovan, att ett direkt och konkret samband föreligger mellan de sökta varumärkena och egenskaperna hos de varor som avses med registreringsansökningarna.

57 Klaganden kan för övrigt inte vinna framgång med argumentet att om ett allmänintresse vilket motiverar att de sökta varumärkena lämnas tillgängliga medges föreligga, så skulle detta innebära att näringsidkare tilläts använda varumärkena utan att iaktta de regler som uppställs genom kontrollmärken och att de tilläts vilseleda allmänheten.

58 Tribunalen delar nämligen harmoniseringskontorets bedömning att överväganden avseende framtida användning av de sökta varumärkena eller de eventuella risker som följer härav inte är relevanta för bedömningen av om nämnda varumärken är beskrivande.

59 Slutligen har den omständigheten att europeiska rättsinstitut uttalat stöd för behovet av att skydda kontrollmärken inte någon inverkan på utgången i förevarande mål. Det ska nämligen erinras om att lagenligheten av överklagandenämndernas beslut enligt rättspraxis enbart ska bedömas på grundval av förordning nr 207/2009, såsom den tolkats av unionsdomstolen (dom av den 15 september 2005, BioID/harmoniseringskontoret, C-37/03 P, REG, EU:C:2005:547, punkt 47, dom Deutsche SiSi-Werke/harmoniseringskontoret, punkt 53 ovan, EU:C:2006:20, punkt 48, och dom PAPERLAB, punkt 14 ovan, EU:T:2005:247, punkt 39). I de befintliga bestämmelserna för gemenskapsvarumärken föreskrivs emellertid inte någon möjlighet att registrera kontrollmärken.

60 Med hänsyn till det ovan anförda kan överklagandena således inte vinna bifall såvitt avser den tredje invändningen.

Den fjärde invändningen: Registrering av kontrollmärken som gemenskapsvarumärken

61 Klaganden anser att överklagandenämnden har agerat inkonsekvent genom att registrera kontrollmärken som FREEDOM FOOD, ENERGY STAR, FAIRTRADE och UNDERWRITERS LABORATORIES som vanliga gemenskapsvarumärken. Klaganden har i sak klandrat överklagandenämnden för att inte ha förklarat varför det registreringshinder som åberopats mot de sökta varumärkena inte åberopades mot ovannämnda varumärken.

62 Harmoniseringskontoret har bestritt dessa argument.

63 Vad gäller harmoniseringskontorets äldre beslut erinrar tribunalen om att faktiska eller rättsliga omständigheter i ett tidigare beslut visserligen kan åberopas till stöd för att en bestämmelse i förordning nr 207/2009 åsidosatts. När överklagandenämnden fattar beslut med stöd av denna förordning beträffande registrering av ett kännetecken såsom gemenskapsvarumärke sker detta emellertid med utövande av en normbunden behörighet, och inte med utövande av en befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar. Frågan huruvida överklagandenämndernas beslut är lagenliga ska därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, såsom den tolkats av unionsdomstolen, och inte mot bakgrund av överklagandenämndernas tidigare beslutspraxis (dom BioID/harmoniseringskontoret, punkt 59 ovan, EU:C:2005:547, punkt 47, dom Deutsche SiSi-Werke/harmoniseringskontoret, punkt 53 ovan, EU:C:2006:20, punkt 48, och dom PAPERLAB, punkt 14 ovan, EU:T:2005:247, punkt 39). Därmed sagt finns det naturligtvis inget som hindrar att unionsdomstolen instämmer med och återanvänder argument som har använts i harmoniseringskontorets beslutspraxis.

64 Det föreligger nämligen två tänkbara möjligheter. Om överklagandenämnden i ett tidigare ärende, genom att medge att ett kännetecken kan registreras som gemenskapsvarumärke, har tillämpat relevanta bestämmelser i förordning nr 207/2009 på ett korrekt sätt och den i ett senare ärende, som är jämförbart med det förra, fattar ett motsatt beslut, ska unionsdomstolen ogiltigförklara detta senare beslut på grund av att tillämpliga bestämmelser i förordning nr 207/2009 har åsidosatts. I detta första fall saknar grunden om åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen således verkan (dom STREAMSERVE, punkt 55 ovan, EU:T:2002:43, punkt 67).

65 Om överklagandenämnden i stället i ett tidigare ärende, genom att medge att ett kännetecken registreras som gemenskapsvarumärke, har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och den i ett senare ärende, som är jämförbart med det förra, fattar ett motsatt beslut, kan det första beslutet däremot inte åberopas till stöd för ett yrkande om ogiltigförklaring av detta senare beslut. Det följer nämligen av domstolens praxis att principen om likabehandling endast kan åberopas när detta är förenligt med legalitetsprincipen (dom av den 13 juli 1972, Besnard m.fl./kommissionen, 55/71–76/71, 86/71, 87/71 och 95/71, REG, EU:C:1972:66, punkt 39, och dom av den 28 september 1993, Magdalena Fernández/kommissionen, T-90/92, REG, EU:T:1993:78, punkt 38), och att ingen till sin egen fördel kan åberopa en rättsstridig åtgärd som gynnat någon annan (dom av den 9 oktober 1984, Witte/parlamentet, 188/83, REG, EU:C:1984:309, punkt 15). Även i detta andra fall saknar följaktligen grunden om åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen verkan (dom STREAMSERVE, punkt 55 ovan, EU:T:2002:43, punkt 67).

66 Såsom framgår av föregående analys av invändningen om åsidosättande av artikel 7.1 c, och i synnerhet av punkterna 13–29 ovan, gjorde överklagandenämnden sålunda en riktig bedömning när den fastställde att de sökta varumärkena inte kunde registreras eftersom de beskrev de berörda varorna.

67 Överklagandena kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den fjärde invändningen.

Den femte invändningen: Negativ inverkan på skyddet för nationella varumärken

68 Enligt klaganden innebär de överklagade besluten att skyddet för nationella varumärken försvagas. Klaganden har betonat att nationella varumärken, inklusive kontrollmärken, kan åberopas i ett förfarande som avser gemenskapsvarumärken. I de överklagade besluten fastställdes att dessa varumärken helt saknade särskiljningsförmåga och därmed inte åtnjöt något skydd enligt artikel 8.1 a och b i förordning nr 207/2009. Klaganden har i detta avseende hänvisat till domen Formula One Licensing/harmoniseringskontoret, punkt 27 ovan (EU:C:2012:314, punkterna 42–47), i vilken domstolen bedömde att ett nationellt varumärke som åberopats till stöd för en invändning mot registrering av ett gemenskapsvarumärke måste tillerkännas en viss särskiljningsförmåga, för att artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 inte ska åsidosättas.

69 I likhet med vad harmoniseringskontoret har anfört finner tribunalen att klagandens argument helt saknar relevans. Överklagandenämndens resonemang har nämligen framförts i ett förfarande avseende absoluta registreringshinder i den mening som avses i artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009, och inte i samband med ett förfarande mellan parter (*inter partes*).

70 Den omständigheten att överklagandenämnden avslog registreringsansökningarna på grund av ett absolut registreringshinder innebär inte att överklagandenämnden skulle ha bedömt att dessa kännetecken helt saknar särskiljningsförmåga för den händelse att de tidigare registrerats som nationella varumärken och åberopats inom ramen för ett invändningsförfarande. I detta avseende rör domen Formula One Licensing/harmoniseringskontoret, punkt 27 ovan (EU:C:2012:314), ett förfarande mellan parter (*inter partes*) och saknar således helt relevans i förevarande mål.

71 Såsom harmoniseringskontoret har betonat har klaganden inte visat att överklagandenämnden, inom ramen för förfarandet avseende ett absolut registreringshinder, tillämpade bedömningskriterier som kan ha en negativ inverkan på skyddet för nationella kontrollmärken.

72 Överklagandena kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den femte invändningen.

73 Av det ovan anförda följer att klagandens resonemang avseende åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 ska underkännas då det saknar grund.

74 Vad beträffar frågan om överklagandenämnden åsidosatt artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, erinrar tribunalen om att det, såsom framgår av artikel 7.1 i förordning nr 207/2009, är tillräckligt att ett av de absoluta registreringshindren är tillämpligt för att det omtvistade kännetecknet inte ska kunna registreras som gemenskapsvarumärke (se domen WEISSE SEITEN, punkt 16 ovan, EU:T:2006:87, punkt 110 och där angiven rättspraxis).

75 Prövningen av klagandens resonemang avseende åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 ger således vid handen att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den konstaterade att de sökta varumärkena beskrev de berörda varorna, vilket räckte som motivering för att avslå registreringsansökningarna. Följaktligen saknas anledning att pröva huruvida artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 har åsidosatts. För övrigt har klaganden inte åberopat något specifikt argument i den delen.

76 Mot denna bakgrund ska överklagandena ogillas.

Rättegångskostnader

77 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska rättegångsdeltagare som har tappat målet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringskontoret har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska harmoniseringskontorets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

1) Överklagandena ogillas.

2) Republiken Cypern ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller) (harmoniseringskontoret).

Prek Labucka Kreuschitz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 oktober 2015.

Underskrifter